

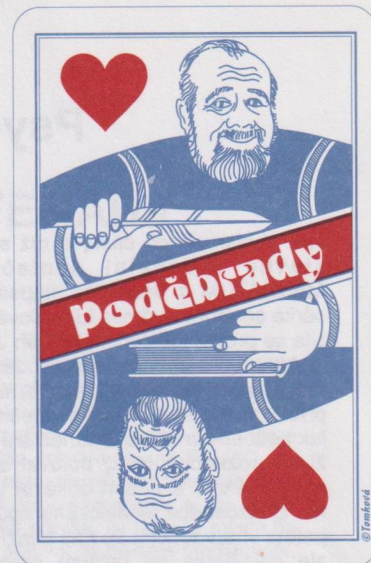
FEMAD

Národní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč

číslo 03 ročník 34 13. května 2006

Ohlédnutí za libickým FEMADem

Před dvaceti lety se FEMAD přestěhoval do Libice nad Cidlinou

Po skončení poděbradského FEMADu v roce 1986 přišli jeho organizátoři za vedoucím divadelního spolku Vojan Libice nad Cidlinou Jaroslavem Vondruškou se zajímavou žádostí. Přáním pořadatelů bylo uspořádat další festival, jednou nebo maximálně dvakrát hned v těsném sousedství Poděbrad, tedy v Libici nad Cidlinou. Divadlo Na Kovárně tehdy čekala rozsáhlá rekonstrukce a opravy byly časově plánovány na zhruba půldruhého roku. „Ovšem, jak to někdy bývá, rekonstrukce se protáhla a FEMAD vydržel v Libici čtrnáct let,“ vysvětluje Jaroslav Vondruška.

Jak se dařilo FEMAD v Libici organizovat?

Při prvních ročnících se na organizaci podíleli členové souboru Jiří, postupně jsme však na celé zajištění přehlídky zůstali skoro sami. Se stavbou hracího prostoru i hlediště v sokolovně nám pomáhali také přátelé z rakovnického souboru Tyl. Důležitá byla i pomoc Pavla Hurycha. Ten významně přispěl svým dílem už při prvním libickém FEMADu. Díky svým možnostem zajistil kvalitní osvětlení a ozvučení sokolovny.

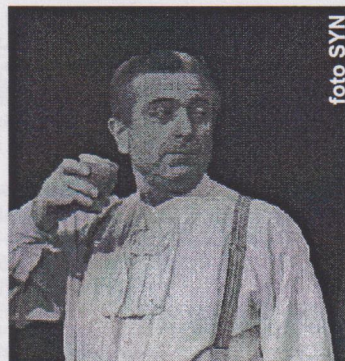
Které inscenace vzbudily koncem osmdesátých let pozornost?

Určitě jich byla celá řada a názvy některých se vytratily z paměti. Jejich autoři přicházeli s novými myšlenkami, zaujala nová zpracování nejrůznějších témat. Určitě nejen mne, ale mnoho dalších, zajímaly inscenace tehdy mladého a začínajícího Petra Lébela s pražským souborem Jak se vám jelo. Podobně tomu by-

lo s nápady Jaroslava Achaba Haidlera. Pozornost tehdy vzbudila protitotalitní hra nazvaná Ó velký Budho, pomoz jim s Petrem Matáskem v jedné z hlavních rolí. Později to byli bratři Formanové se svojí barokní operou. Velkou oblibu si vždy získaly hry královéhradeckého Divadla Drak a Naivního divadla z Liberce.

FEMAD prošel v Libici tématickou proměnou...

Po roce 1989 se otevřely avantgardnímu divadlu všechny přehlídky včetně Jirás-

kova Hronova. Pro FEMAD se potom našlo úplně nové zaměření. Tematicky se v dalších ročnících věnoval divadlu pro děti pod mnoha zornými úhly.

Které osobnosti se potom v Libici objevovaly?

V hodnotícím a lektorském sboru nechyběl režisér pražského divadla ABC Milan Schejbal, dále František Zborník, Alena Urbanová. Připomenu také

MUDr. Veltrubskou, psycholožku z Roudnice nad Labem. Ta se velmi podrobně a odborně zabývala působením divadla na děti. Výsledkem jejího pozorování a bádání potom byla odborná publikace. Podobně MUDr. Václav Morava, primář psychiatrického oddělení českobudějovické nemocnice. Při svých seminářích vysvětloval, jak inscenace působí z psychologického hlediska na dětského diváka. Navíc zdobil krásnými kresbami festivalový zpravodaj, jeho nápady přesně zachycovaly atmosféru festivalu.

FEMAD z Libice odešel zpátky do Poděbrad před šesti lety, ale zářijový termín pro pořádání divadelní přehlídky místní soubor Vojan stále dodržuje.

Po skončení libické éry FEMADu jenom jednou nepořádal náš spolek Vojan divadelní přehlídku. Brzy se ukázalo, že podobná aktivita chybí nejen většině souboru, ale i divákům, kteří si už na divadlo v obci zvykli. Po jednoroční pauze padlo rozhodnutí, že zářijová tradice divadelních přehlídek v Libici bude obnovena. Nový festival dostal název Divadelní babí léto a letos už pořádáme pátý ročník. V těchto týdnech upřesňujeme přesný program a opět nabídneme malým i velkým divákům zajímavé inscenace. Po letech se v kulturním domě například objeví Divadlo Drak z Hradce Králové. V sobotu 23. září zde uvede svoji úspěšnou hru Jak si hrají tatínkové. Zveme tedy přátele dobrého divadla do Libice.

(čej)

Když se řekne FEMAD...

Furt
Evolučně
Mladé
A
Divadelní

Festivalová
Energie
Marněná
Absencí
Diváků

Fantazie
Energie
Magie
Arkádie
Divadlo žije

Fantazie (občas)
Empatie (když se povede)
Místo pro setkávání (vždycky)
Amatéri (od amó - milovat)
Divadlo (jak taky jinak?)

Furt
Eště
Máme
Amatéry
Díků!

Ing. Dušan Zakopal
účastník FEMADu

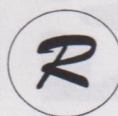
Ladislav Langr
Král

MgA. Petr Michálek
člen poroty

Mgr. Alena Exnarová
člen poroty

Mgr. Kateřina Fixová
člen poroty

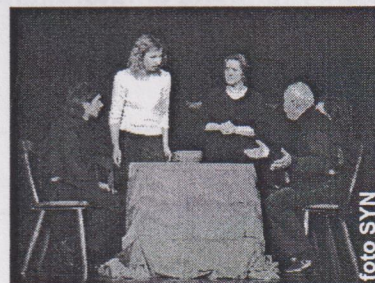
Psychologie na úkor obrazů

Hru *V plamenech času*, s níž se představilo Divadelní společenství MANDATUM z Jeseníku, napsala režisérka souboru Ludmila Liberdová. Pokusila se propojit historický příběh Johanky z Arku s příběhem současné Jany, zřejmě s cílem ukázat, jak může historický příběh rezonovat v životě dnešní dívky, jak podobné může být odhodlání učinit v životě rozhodný krok, bojovat za svou pravdu a víru a přitom dokázat odpouštět. Z inscenace jesenického souboru je patrna víra v to, čím se nás snaží oslovit, ale nevyhnula se určitým problémům. Některé se odvíjejí už od textové předlohy, ale nejší je ani režijní koncepce. Úvodní zdařilý obraz inscenace (Johanka v plamenech na hranici) v nás vzbudí očekávání, že budeme sledovat obrazy, znaky, metaforu, postoje k tématu. Ale zatím se na nás chvílemi valí přemíra

slov a pokusy o psychologický prožitek. Takový způsob prezentace však předloha, která je v podstatě schématem a tezí, neumožňuje, a celek pak působí poněkud zdlouhavě. Proto se ne vždycky přesně orientujeme ve významech jevištního sdělení, a také příběhy Johanky a Jany se ne vždycky jasně propojují. Motiv vzpoury a odchodu současné Jany z rodiny je oslaben tím, že předtím už dokázala odejít Markéta. A nakolik záměrné či náhodné je představování několika postav právě určitým hercem? Stejně nedůsledné a mísicí různé prvky je i řešení výtvarné. Naopak je třeba ocenit hudbu, která výborně funguje především při přechodech mezi starou dobou a současností.

Je rozhodně cenné, že se Ludmila Liberdová s jesenickým souborem pokusila o autorskou tvorbu, která rozhodně

není nezajímavá. Kdyby však šla inscenace cestou obrazů a postojů namísto psychologie, kdyby se zbavila přemíry slov a šla přímo do středu situací, pak bychom méně tápali v hledání významů a výkladu celku.

(ex)

Každý se musíme umět rozhodnout, říká Ludmila Liberdová

Rozhovor s autorkou a režisérkou DS Mandatum Jeseník

Podle tématu, které jste si zvolila, soudím, že máte ráda historii?

Máte pravdu, mám ji ráda i s některými aspekty vstupujícími do dnešní doby. Domnívám se, že zvolené téma je stále živé a může oslovovat dnešního diváka.

Čím ho chcete oslovit?

Dnešní lidé se hodně málo dokáží poučit ze zkušeností minulých generací. Ke své veliké škodě neumíme převzít to, co nám naši předchůdci zanechali. Hlavně naším způsobem života. Někdy mám pocit, že to ani nechceme vnímat a prohlédneme, až když uděláme chyby, zbytečné chyby. Nemuselo by k nim docházet, kdybychom byli vnímavější k odkazu těch, kteří šli před námi.

Nabídnete divákům příběh Jany z Arku, příběh dívky, která velela francouzskému vojsku, skončila na hranici a byla prohlášena za svatou. Zajímá takový příběh dnešního diváka?

Jde o věčný souboj, který se odehrává uvnitř každého člověka. A někdy stačí málo, aby to, co se odehrává uvnitř, proniklo na povrch. Každý jsme čas od času postaveni do situací, kdy se musíme umět rozhodnout. Přitom nemusí jít o nějaká velká rozhodnutí. Každý den na nás nějaká čekají. Je tedy na každém

z nás, jak se stavíme k drobným, každodenním událostem a jak se umíme nebo neumíme rozhodovat. Podle toho se potom odvíjí náš život, potažmo život celé společnosti.

Jak přijal soubor váš námět?

Můj návrh byl přijat velice vstřícně. Cítila jsem kolegiální zájem, a ten mě posiloval při psaní, jejich podpora se stala motivací. Také jsem už dopředu věděla, kdo kterou postavu bude hrát, takže jsem některé role šila hercům přímo na míru.

S jakými reakcemi se setkáváte u diváků?

Reakce publika jsou různé. Nejradši máme ty otevřené. Stává se, že někdo z diváků přijde a řekne, dneska jste mě naštváli. Když se zeptáme proč, odpověď zní: řali jste přímo do živého. Mám za to, že představení může u někoho budit touhu přemýšlet nad sebou a nad svým životním směřováním.

Co připravuje váš soubor?

V těchto týdnech pracujeme na hře, kterou jsem napsala a nazvala Tetka vševědka a děd všudybyl. Hra je určena spíše mladšímu publiku, ale na své si přijdou i babičky a dědečkové. Hlavní protagonisté patří k těm dříve narozeným

Jde o propojení pohádkového světa se světem reálným.

Na FEMADu jste poprvé?

Ano, poprvé a jsme tady rádi, protože je zde milé prostředí.

Co se skrývá za názvem vašeho souboru Mandatum?

Mandatum je liturgická zkratka, která v sobě nese biblický verš. Jde o slova Kristova, a zní takto: "Nové přikázání vám dávám, abyste se ve spolek milovali, jako já jsem miloval vás." Je to takové krédo našeho souboru a poselství, které chceme předávat dál.

Každého se ptáme na význam slova, respektive zkratky FEMAD, víte co znamená?

Festival mladého divadla, vlastně ještě amatérského divadla.

Jak byste charakterizovala jednotlivá písmena této zkratky, vzhledem k poděbradskému festivalu?

Fantastický, dále Éterický nebo Ezoterično, Malý divadelní prostor, ale Milé prostředí, Amatérsko-profesionální divadlo a D jako Dálavy.

(čej)

Franta Zkratka: "Ty jsi úplně zešilel. Zešilel!"

Valmonta jsem původně hrát neměl

Rozhovor s Václavem Poldou, režisérem, autorem dramaturgie románu *Nebezpečné známosti*, principálem Divadla Zdrhovadlo Klášterec nad Ohří a vikomtem de Valmont

Vy jste hru dramatoval, režíroval a sám v ní také hrajete, co bylo nejtěžší?

Určitě hrát, protože sám sebe nevidíte... Kdybych jen režíroval, byla by to „brnkačka“, ale hrát a režírovat zároveň, to se skoro nedá.

Co bylo tou první inspirací k výběru textu - Formanův film nebo román v dopisech Choderlose de Laclose?
Když jsem o románu slyšel, asi ve 14 letech jsem si knihu půjčil, potom jsem viděl film s Malkovickým, a to mě asi nejvíce oslovilo. Malkovický byl výborný Valmont ... Viděl jsem i další zpracování tohoto příběhu, ale Malkovický byl tím důvodem, proč jsem si nakonec text vybral.

Jak dramaturgie vznikala?

Vznikala těžko, kdo četl knihu, tak ví, že to je román v dopisech. Věděl jsem, kdo bude jednotlivé role hrát. Rolí Valmonta původně začal zkoušet někdo jiný, ale ten v poměrně pokročilé fázi zkoušení vypadl. Nakonec to jinak nešlo a roli jsem musel vzít já, protože už nebyl čas a už ani nemělo smysl začínat něco ji-

ného. Hru jsme zkoušeli asi pět měsíců.

Proč si tak mladý soubor vybral tak „starý příběh“?

Já si myslím, že na stáří nezáleží. Ta hra může být aktuální i v současnosti tím, co obsahuje.

A co obsahuje - co si myslíte, že je ze hry v současné době ještě aktuální? V době svého vydání vyvolala ve Francii skandál a u nás byl ještě v roce 1914 zabaven její překlad, co ale může současného diváka ve hře překvapit nebo pobouřit?

Překvapit ani ne, ale když se podívají tváří v tvář té krutosti, intrikám... Mě na té hře fascinuje hlavně to, jak je krutá a něžná zároveň a jak se tam tyto dvě roviny střídají.

Líbí se mi název vašeho souboru Zdrhovadlo. Ukrývá v sobě nějakou symboliku?

Když jsme soubor zakládali, přišel jsem s názvem ZIP, byla to původně zkratka, už ani nevím čeho, a pak jedna herečka řekla zdrhovadlo, a to se mi líbilo. Možná

taky proto, že vždycky zdrhneme. Vichr z hor...

V programu se píše, že jste nejmladším divadelním souborem v Klášterci nad Ohří. Pociťujete konkurenci? Divadlo v Klášterci existuje s přestávkami asi 130 let, od sedmdesátých let hraje soubor Klas, od toho se odvíjí velká konkurence. Na druhou stranu je nutno říct, že vážná hra se moc v Klášterci nehraje, takže vlastně máme volné pole působnosti.

Co chystáte v nejbližší době?

Dramatizují 451° Fahrenheita od Bradburyho. Premiéru chystáme v lednu nebo únoru 2007.

Víte, co znamená zkratka FEMAD?

To se přiznám, že nevím. Bude to amatérské ... divadlo... festival...

Jak byste pomoci písmen ve zkratce FEMAD festival charakterizoval? Fascinující (po všech stránkách), Energický, Málo malý, Argumentující, Divadelní.

(lun)

Zajímavé obrazy, ale nejasné téma

Divadlo Zdrhovadlo z Klášterce nad Ohří přivezlo do Poděbrad inscenaci *Nebezpečné známosti* podle románu v dopisech Choderlose de Laclose. Scénář režiséra Václava Poldy jde více po příběhu než po tématu, a proti původní předloze i proti známému filmu dochází k jistému tematickému zúžení. Což by nemuselo vadit, pokud by byl dostatečně posílen příběh a pokud by režisér dokázal divadelními prostředky vyložit, o čem inscenace je a co nám má sdělit. Tohle ale tak docela nefunguje, a tak si klademe spoustu otázek a dohadujeme se, jak některé věci chápat. Jaký je vlastně Valmont? Cynik? Cynik, kterého přece jen potkává láska? Nebo skutečně miluje všechny a nedokáže si vybrat? Nebo všechno co činí, činí ze strachu z markýzy de Merteuil? Proč se rozchází s Paní de Tourvel? Protože ji miluje? Nebo je mu to jedno? Spáchá v závěru sebevraždu nebo je zabít náhodou? A kdo jsou ony dvě tanečnice? Láska a Sex a společně Osud? A tak bychom mohli pokračovat dále. Ale přes tyto nejasnosti jsme sledo-

vali představení se zájmem - viděli jsme dobré herecké výkony především ženských představitelů a řadu zajímavých obrazů (strhávání šál-dopisů, zem plná potrháných dopisů v závěru, milování Valmonta s Cecilíí...). Jen vzhledem k nejasnosti hlavního tématu chybí jejich hierarchizace, a nemají tak vždycky vypovídající hodnotu - všechno v inscenaci je stejně důležité. Přitom je v řadě situací dobře našlápnuto, ale divadelně nedotaženo - většinou chybí kontrapunkt, i když je patrná snaha s ním pracovat. Často je to jen otázkou časové přesnosti. Dva lidé hovoří o třetím, a ten se objeví později, než by měl, takže to jako kontra-

foto IMIČ

foto IMIČ

punkt nefunguje. Nejsou divadelně vybudovány konkrétní vztahy. Přes uvedené problémy je ale třeba konstatovat, že jsme viděli inscenaci inspirativní a svým způsobem provokující k zamýšlení, jak ji posunout ještě dál. Rozhodně by za to stála.

(ex)

Franta Zkratka: "Já nevím proč, ale mně se líbí pouze podivnůstky."

Groteskní komedie o světě životní vyprázdněnosti

Hra Tracyho Lettse *Zabiják Joe*, kterou nastudoval Divadelní soubor Scéna z Kralup nad Vltavou, připomíná trochu cool dramatičku, ale narozdíl od většiny her tohoto typu to není póza a dokáže se podívat na věc s určitým nadhledem. Tuto skutečnost ještě zvyrazňuje režie Michaely Kuptíkové, která hru inscenovala jako groteskní komedii. Je to obraz životní vyprázdněnosti, potácení se mezi pivem, cigaretami a televizí. Je to svět, kde lidský život nemá žádnou hodnotu. Svět, v němž v okamžicích plánování matčina zabití je nejdůležitější, co právě dávají v televizi. Je to černý humor, ovšem s hořkými podtóny. Nejvýraznější je v tomto směru Vicky Heleny Plickové, která je směšná, ale dojemná zároveň, je to postava nesoucí v sobě určité ta-

jemství. I když je třeba konstatovat, že jsou herecké výkony na slušné úrovni, není vždy herecká stylizace bezzbytku přesná a některé situace nejsou zcela vybudované (například úvod, kdy přijde Chris žádat otce o půjčení peněz: mělo by být zřejmé, že ví, že je nemá, ale že je to záminka pro zosnování vraždy matky kvůli životní pojistce). Výrazná a čistá je stylizace Ansela (Petr Čechlovský), jemuž jako znak pomáhá televize. Pro Chrise (Petr Špička) jsou takovým znakem cigarety a pivo. Podobný znak napomáhající stylizaci ale chybí Sharle (Magdalena Čechlovská). U postavy Joea (Stanislav Kučera) pak nemáme příliš jasno. Působí spíše solidně než drsně, což poněkud oslabuje vývoj jeho vzájemného vztahu s Vicky. Ve scéně je-

jich první společné večeře by se ho měla bát a jednat ve strachu (převléci se do šatů z donucení), zatímco postupně se její vztah k němu promění v zamilovanost. Nepřilíší šťastně, a trochu mimo řád žánru, pak vyzněl závěr představení s několikaletým radostně působícím zdůrazněním očekávaného narození miminka, zatímco v předloze není dořečeno, zda Vicky Joea zabije či nikoli.

Pochválit je třeba reálné zabydlený prostor (především kuchyňský kout), v němž se inscenace odehrává. A přes všechny uvedené připomínky je třeba zdůraznit, že inscenace Scény je nejen sympatická základním uchopením předlohy, ale že je sdělná a působivá.

(ex)

Nechceme šokovat, ale trochu rozesmát, říká Michaela Kuptíková

Rozhovor s režisérkou DS Scéna Kralupy nad Vltavou

Jak se stalo, že jste si vybrali černou komedii Tracyho Lettse *Zabiják Joe*? Před několika lety jsem tuto hru viděla na bechyňském Perlení a líbil se mi příběh. S časovým odstupem na něj došlo, získali jsme originál scénáře z internetu a začalo se zkoušet.

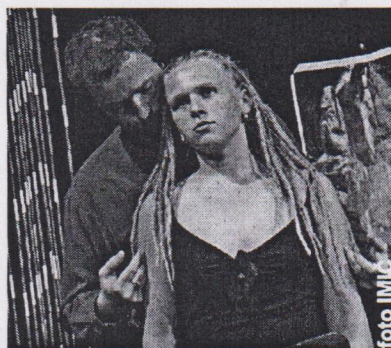
Jaké byly reakce herců na Váš návrh? Mohu říci, že všem se hra líbila, herci přistupovali k její realizaci odpovědně a s nadšením. Jen ale nastal problém s obsazením postavy Sherly, ale nakonec se vše vyřešilo.

Ve vaší aninci se říká, že se tento příběh může odehrát kdekoli na světě, že je to realita doby...

Ano, tímto příběhem se také vyrovnáváme s negativními jevy ve společnosti. Docela mě štvou dnešní mezilidské vztahy. Ostatně situace, jaké prezentujeme v naší hře, se mohou odehrávat v některých rodinách i u nás. Možná bez takového konfliktního vyhrocení, ale vztahy narušené určitě jsou.

Chcete tedy diváka šokovat, rozesmát nebo dojmout?

Rozhodně nechceme šokovat, možná trochu rozesmát, protože nabízíme černou komedii. Pro vnímání příběhu je po-

třeba zachovat trochu odstup. Nechceme také, aby po zhlédnutí této inscenace diváci odcházeli lhotejně. Chceme je trochu přinutit k zamyšlení nad tím, jak se někdy lidé k sobě chovají.

Jak přijímá vaši černou komedii publikum? Je rozdíl mezi mladšími nebo staršími diváky?

Domnívali jsme se, že Joe přitáhne spíše mladší diváky, ale setkali jsme s příznivými reakcemi i u staršího publika. V jednom městě jsme měli obrovský a nečekaný úspěch právě u této klientely. Občas se objeví odmítavý názor, ale přitom není odsuzující.

Patříte k souborům, které jsou na národní přehlídce poprvé...

Ano, přijeli jsme poprvé a velice rádi. Vtipným a stylovým uvítáním jsme byli přímo nadšeni.

Přijeli jste na přehlídku nesoucí název FEMAD. Víte, co tato zkratka znamená? Festival amatérského divadla, ale asi to není celé dobře, to jste mě zaskočil.

Ještě tam chybí slovo mladého. A jak byste charakterizovala jednotlivá písmena FEMADu vzhledem k tomuto festivalu a jeho atmosféře.

Takže F jako fantazie, na E mě napadá existence, M jako mít rád divadlo, na A se nabízejí amatéři, ale to je fádni, takže navrhuji autor, autoři a D jako dobrodružství, protože divadlo může být nádherné dobrodružství, při kterém člověk potkává mnoho zajímavých a bezvadných lidí.

(če)

Franta Zkratka: "Můžeš pro nás pro všechny něco udělat? Hod' si mašli!"

Cestička k FEMADu

Když jsme před několika lety přijeli s divadlem na FEMAD Poděbrady, zaparkoval náš milý řidič na náměstí přímo před zámek. V té době nikdo netušil, že stojíme před zámek, a tak jsme se museli zeptat kolemjdoucího, kterého jsme tímto faktem, že se před zámek ptáme na zámeček, srdečně pobavili... Trochu jsme se zastyděli a šli vykládat věci. Transparent s nápisem FEMAD visel na nádvoří zámku, což jsme považovali za nepraktické, a tak jsme při další návštěvě uvítali, že byl přemístěn na náměstí. Když jsme se znovu zeptali před zámek (a teď už opravdu jen z nostalgie) na zámek, opět jsme někoho rozesmáli, ale i on nás, protože pod transparentem FEMAD tvrdil, že neví, co to je a kde to je... tak to zase pobavilo nás. Ale vlastně na tom nic moc k smíchu není. Zkrátka pro nezasevěčené je FEMAD jen španělská vesnice nebo firma...

Dnes v přestrojení za bloudící turistku, která ne a ne najít FEMAD Poděbrady a musí se tedy ptát občanů města na cestu i cíl, jsem přišla na skutečnost, že mi nemá vlastně kdo poradit. Na kolonádě jsem sice dostala pár milých odpovědí, ale většinou v němčině nebo ruštině, čemuž se ani na takovém místě není co divit. A když jsem měla to štěstí, a dotazované osoby mluvily česky a dokonce bydlely v Poděbradech, nevěděly ale pranic o Národní přehlídce amatérského divadla...

„FEMAD?“, podivila se paní trafikantka, která by naopak mohla všem podat informaci o akci, „ne tak to nevím“, s takovou reakcí poprosila rovnou i svou kolegyni o radu. Ta věděla! „Já vím, to je ten filmový festival, ten bývá každý rok v červnu.“ Koupila jsem si pohled se srdcem a poděkovala. Další odpovědi zněly podobně, jen s tím rozdílem, že jsem už já přidávala malou nápovědu... měl by to být divadelní festival. Nikdo sice nevěděl, ale všichni mě velice příjemně odkazovali na zámek, na divadlo Na Kovárně, na infocentrum... takže podle všeho bych se mezi lázeňskými hosty neztratila a zdárně došla cíle. I když našly se i takové dámy, které mě naopak posílaly s úplnou jistotou na druhou stranu kolonády, k nádraží. Prý tam je jediné místo, kde se konají festivaly...

A co na to v infocentru? „Na FEMAD se z místních nepříšel zeptat nikdo.“ Občas se na informačním centru zastaví spíše „lázeňští“ hosté a ptají se po kultuře (kino, divadlo).

„FEMAD Poděbrady říkáte?“

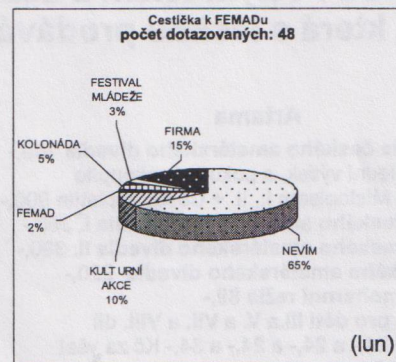
Zamyslel se starší pán a pravil: „Znám, znám, vím, to je nějaká firma, teď si honem nemohu vzpomenout, ale věděl jsem to.“ Možná zná tu španělskou :-), takže vlastně měl také pravdu.

Říkala jsem si, jak to!? FEMAD... došla jsem na náměstí, viděla už zmiňovaný transparent a zastavila jsem se u něho s otázkou: „Dobrý den, bydlíte v Poděbradech?“

Nezlobte se, ale podívejte, tady visí takový... nevíte, o co jde - co to znamená, FEMAD Poděbrady?“

Legenda:

Nevím, nic mi to neříká, vůbec netuším 65%
Asi nějaká značka nebo firma, reklama 15%
To bude nějaká kulturní akce, ale jaká, netuším 10%
Nejspíš se něco děje na kolonádě 5%
Ano, to je filmový festival mládeže 3%
Přehlídka amatérských divadelních souborů 2%

A zkusila jsem dotazované na festival pozvat. A jaké byly jejich reakce?

„Jo, proč ne. Vůbec o tom nevím. Kde je nějaký program?“

„Tak to bychom mohli možná zítra večer..“

„Já tam hraji, ale v úterý. Máme dramatařák na zemědělece a hrát budeme Sluhu dvou pánů.“

„Jo, my o tom víme, v úterý se jdeme podívat na naše kamarády.“

„Do divadla v Poděbradech? Divíte se, že Vám tam nechodí lidé, hraje se jedna věc stále do kola, raději si zajedu do Nymburka, mám ráda divadlo, to zase jo, ale to by se musela nějak změnit nabídka. A na ty akce FEMAD, nemáme bohužel teď čas, stavíme dům, ale je to zajímavé. Dceři by se to hodilo k maturitě...“

„No, tak se podívejte: FEMAD Poděbrady, podle toho přeci nemůžu poznat, že jde o divadlo. Vypadá to spíš, že jde o nějakou akci na kolonádě. Děkuji za informaci, možná bych se přišla podívat.“

„Já už jsem se o ten transparent zajímal, ale nikde jsem nezjistil k čemu je. Divadla? No, tak to mě moc nebere.“

„Já hraji divadlo, to bych se šla podívat, když nebude nic jiného...“

Jo, já vlastně vím, paní, já nejsem tak blběj, to je ta přehlídka amatérů divadelníků!“

„Takže mě si škrtněte, já to věděl!“

Myslím, že jakákoli snaha o zviditelnění přehlídky v místě je chválihodná. A já bych nechtěla tímto článkem vůbec kritizovat reklamu. Naopak, informace s programem přehlídky jsou i na webových stránkách

města a v Poděbradech jsou plakáty vidět. Transparent před zámek je skvělý, jen by možná stálo za to myslet i na „natvrdlé, méně chápající“ (cituji jednu paní, které jsem položila právě dotaz na FEMAD, do divadla by ráda, ale prý to z toho není dost jasné). Tak tedy, nemysleme si, že diváci nejsou! Není pravda, že občané města by se nepříliš podívali na některé představení, jen se jim musí vyšlapat trochu větší cestička. A pro koho jiného by se měla také divadelní přehlídka pořádat, když ne pro diváky!?

Stejně tak vítání souborů. To pro divadelníky připravují členové místního divadelního spolku Jiří, jím skládám poklonu za vytrvalost, se kterou zvládají vždy uvítací ceremonii, jen zamrzí skutečnost, že vlastně ani zde není diváků, kteří by to mohli ocenit! I v tomto směru by stálo za to vyšlapat cestičku už od brány k zámku...

Hodně zdaru a velké díky vám všem, kteří se zde podílíte na chodu přehlídky. Jen by bylo příjemné, kdyby vaše práce mohla být oceněna i městem, místem a místními.

(len)

Vítání souboru

Jak to vidí organizační štáb, když se řekne FEMAD...

Fůra práce okolo organizace
Empatie, energie
Milé setkání ochotníků
Amatérského
Divadlo

Hana Svobodová
členka organizačního štábu

Festival
Emocionální
Milý
Amatérský
Divadelní

Bedřiška Rybáčková
členka organizačního štábu

KVÍZ

Co znamená zkratka FEMAD?
Která odpověď je správná?

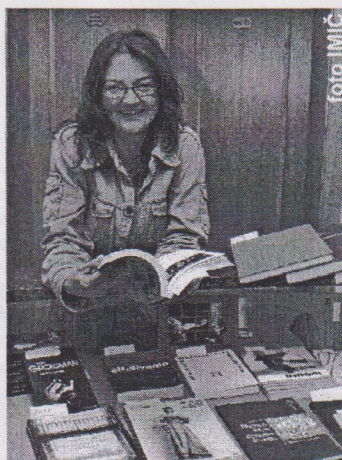
- a) počítačový virus
- b) organizace v Argentině pořádající automobilové závody
- c) španělská firma fungující od roku 1992
- d) Festival mladého amatérského divadla

Věřte nevěřte, všechny odpovědi jsou správné!

(lun)

jako recenze

Servác

Třináctého v sobotu
přišel Servác o botu
a tak zahodil i druhou
radoval se sluncem, duhou
mráčkem i celým nebem
z každého my obuv servem
choď bos milý Serváci
zažiješ s tím legraci
serveš sobě z paty kůži
k svátku dostaneš i růži
a dřevěné korále
nebo že by sandále?

(jas)

**Nabídka publikací - v prostoru a v čase rozborových seminářů se nabízí
odskočit si hlavou i celým tělem z debaty za milou
slečnou Markétou, která s láskou prodává tyto publikace:**

Pražská scéna

Herec v moderním divadle 199,-
Alternativní herectví 299,-
K netradičnímu divadlu 199,-
Duchovní dimenze divadla 199,-
O divadelní komedii 299,-
Monografie:
J. A. Pitínský 299,-
Josef Krofta 399,-
Vladimír Morávek 299,-
(Pozor, pokud si koupíte všechny
tři monografie, zaplatíte 997,- + 3,-
za komplet)

Artama

Bibliografie českého amatérského divadla 160,-
(Pozor poslední výtisk, a pokud si zakoupíte
společně s Místopisem I., II. + Cesty, zaplatíte 900,- !)
Místopis českého amatérského divadla I. 350,-
Místopis českého amatérského divadla II. 380,-
Cesty českého amatérského divadla 220,-
Základy činoherní režie 89,-
Dramatika pro děti III. a V. a VII. a VIII. díl
k dispozici! 24,- a 24,- a 24,- a 34,- Kč za vše!
Škola her 20,-

AMU

Dvě století loutkářského umění 280,-
Kultura mluveného slova 359,-
Činoherní klub 100,-
Přehled dějin českého divadla I. 95,-
Czech theatre 70,-
Elementy herectví 160,-
Divadlo francouzského baroka 255,-
Režie je umění 250,-
Základy dramaturgie 120,-
Cesty k metafoře 55,-
Jevištní pohyb 120,-
Ladění 95,-

Dnes - sobota 13. května

7.30 - 8.30 h. snídane

9.30 h. vítání souboru Tábor na 1. nádvoří

10.00 h. Divadlo bez zábran Praha
Michal Viewegh
Účastníci zájezdu

12.00 - 13.00 h. oběd

13.30 h. vítání souboru Divadlo Blic
Ostrožská Nová Ves na 1. nádvoří

15.30 h. DS Jiřího Voskovce
Jiří Voskovec a Jan Werich
Caesar

17.30 - 18.30 h. večeře

19.00 h. rozborový seminář - Caesar

20.00 h. Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves
A.N. Ostrovskij
Svatba Balzaminova

22.30 h. rozborový seminář - Svatba Balzaminova

Zítří - neděle 14. května

7.30 - 8.30 h. snídane

10.00 h. DS Tábor
Carlo Goldoni
Vějíř

12.00 h. rozborový seminář - Vějíř

Existence divadelního souboru Mladá scéna je ohrožena!

Mladá scéna je divadelní soubor, který již
přes 25 let hraje divadlo pro děti. Hraje, ale hrát
by nemusel.

Magistrát Ústí nad Labem totiž v dubnu tohoto
roku rozhodl o prodeji Kulturního domu Corso
v Krásném Březně, ve kterém má soubor své
útočiště.

Pokud vám není osud souboru Mladá scéna lhos-
tejný, můžete podepsat Petici za zachování exist-
ence divadelního souboru Mladá scéna Ústí nad
Labem. Bude k dispozici na festivalu u stánku
s publikacemi, který naleznete ve foyer divadla
Na Kovárně.